

**אחרי שנה במעצר באשמת
רצח, שבוע לפני הכסח,
זוכו השניים על-ידי בית-
המישפט, ושוב לבתייהם**

חג החרות

שני שימיעון ושני גבריאל

"לרגע לא האמנתי כי הוא מעורב בי עניין", אמרה האם, "הוא ילד טוב. רק שלושה שבועות לפני שנעצר השתחרר מצה"ל. לא הבנתי בכלל איך המישטרה מאשימה אותו ברצח. כיוון שביום הרצח היה במעצר על עבירת גניבה, אשר נתבי ררה אחריכך כבלתי-ינכונה."

אולם שימיעון לא נאשם בכך שהוא עצמו ביצע את הרצח. המישטרה חשדה כי הוא וגבריאל ארביב עזרו לדודו דהרי, שנעצר עימם ושברח אחריכך מבית-הסוהר, לתכנן את הרצח.

מבצעיו של הרצח, לפי גירסת המישטרה. היו דודו דהרי עצמו ובחור מופרע ומפגור בשם משה בגדלי המכונה "מכסיקו". לי דברי המישטרה, היו שניהם במכונית ש"חלפה על פניו של אלי ועדש בערב-פורים בשנה שעברה, כאשר פניהם לוטים במס"כות, והרגוהו בירות עוזי בעודו רכוב על סוסו.

טוני לא נרגעה וחילקה סוכריות לעוברים-ושבים במיסדרון בית-המישפט. ומדי פעם פתחה בצעקות-שימחה בנוסח יהודי צפון-אפריקה, שהרעידו את בית-המישפט.

את חג הפסח בילו השניים חופשיים. בחיק מישפחותיהם. חבריהם ובני-מישפחה מרובים, אשר עקבו בדריכות אחרי הי מישפט הממושך, הביאו את שני הצעירים ישר מאולם-המישפט לביתם בנתניה.

כעבור יומיים, בדירתו של שימיעון גניש, ברמת-אפריים בנתניה, ניכרה השימחה בי כל מקום. הבית היה מלא חברים ושכנים. שהיו עדיין נרגשים מהזיכוי. פרחים ומתנות מילאו כל פינה, והאם טוני הסתובבה מאושרת וזורחת, ומפעם לפעם חיבקה ונישקה את בנה האהוב.

במדינת-ישראל, מאסר עולם, היה צפוי להם אם יורשעו.

יש אלוהים בשמים!

אמו של שימיעון, טוני השחרחרת בעלת העיניים הבורקות, קפצה מ מקומה וצעקה לעבר השופטים "תודה! תודה רבה לכם! יש אלוהים בשמים!" היא לא יכלה לכבוש את שימחתה, וי כימעט חנקה את בנה בחיבוקיה. גם הסניי גורים שותפו בשימחה הכללית. עורכי-הדין אהרון בן-שחר, דויד ליבאי ושלמה ריונבוים זכו בחלקם בשבחים ובהיבוקים.

"אני מוצאים את הנאשמים זכאים, ומורים על שיחרורם המידי מ מעצר." אמר השופט דוב לוין, והסכימו עימו חבריו להרכב, ישראל גילעדי ונחמיה בר, אשר ישבו עימו בדין במיש פט-הרצח.

מהומה פרצה בבית-המישפט. הזיכוי הי מידי לא היה צפוי, זה עתה נסתיימה שמיעת סיכומי-ההגנה במישפט-הרצח הר ממושך. בית-המישפט יצא להפסקה, ומייד בהיכנסו לאולם הכריז השופט כי הנאשמים גבריאל ארביב (24) ושימיעון גניש (23) יחזרו לביתם.

שנה תמימה ישבו הבחורים הצעירים במעצר, כאשר על ראשם מרחפת אשמה ברצח אלי ועדש. העונש החמור ביותר

העדים הצחיקו

התובעת המזונות, רחל גולדי שטיין, למרות כישרונה, לא הצליחה לשכנע את השופטים כי העדים שהביאה לבית-המישפט מספיקים כדי להרשיע את הנאשמים ברצח.

העדים היו כולם עבריינים, וכמה מהם נשמעו על דוכן-העדים מופרעים ומזוהרים עד כדי כך שהצופים באולם היו צוחקים בקול רם לשמע דבריהם, ואף השופטים היו מפעם לפעם נכנעים לחיוך, שעלה על שפתיהם.

השופטים טרם נתנו את נימוקי פסקי הדין, ולכן אין לדעת כיצד ינומק הזיכוי. אולם ברור כי השופטים לא רצו להחזיק עוד את הנאשמים במעצר, אחרי שהחליטו כי הם זכאים. לכן, מייד בתום סיכומי-ההגנה, חזרו השופטים מההפסקה והכריזו על הזיכוי.

הצעירים עדיין המומים ממה שעבר עליי הם בשנה האחרונה, ואינם מצליחים לסכם (המשך בעמוד 52)

טוני גניש מכינה ארוחת-חג לבנה המשוחררת העיקר שיש ויטאמינים